

Eljáró bíróság: Kecskeméti Törvényszék

Előkészítő irat

Ügyvédi ügyszám: 2022.07/7

Bírósági ügyszám: 3.P.20.832/2022
Per tárgya: Platón Párt megszűnésének megállapítása

Tisztelt Törvényszék!

A Kecskeméti Törvényszék, dr. Dávid Anna Réka ügyész (6000 Kecskemét, Rákóczi út 7.) által képviselt Ügyész (eljáró ügyész szerv: Bács-Kiskun Megyei Főügyészség 6000 Kecskemét, Rákóczi út 7.) felperes által - Vázsonyi Ügyvédi Iroda (6000 Kecskemét, Klapka u. 10/B. ügyintéző: dr. Vázsonyi Miklós ügyvéd) által képviselt Platón Párt 6000 Kecskemét, Palló Imre u. 40. szám alatti székhelyű alperes ellen párt működésének megszűnése megállapítása iránt indított perében az alperes az alábbi előkészítő iratot terjeszti elő a **3.P.20.832/2022/12 számú végzésre** hivatkozva, **ezúton teljesítve az alperes ellenkérelme 3. pontjában hivatkozott kiegészítéseket**.

Az alperes eme előkészítő irata három kérdést tisztáz:

- I. Levezeti a perben alkalmazandó jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény konkrét rendelkezéseiből;
- II. Az előzetes döntéshozatali eljárás szükségességére történő hivatkozását részletesen kifejti;
- III. Kimunkálja, hogy mely kérdésben milyen tartalmú előzetes döntéshozatalra irányuló kérelmet kell előterjeszteni.

I. Alaptörvény-ellenesség

1. Az alperes az Ellenkérelem 4.1. pontjában rámutatott:

A Ptv. 3. § (3) rendelkezése sérti az Alaptörvény VIII. cikk (3) pontjában rögzített alapjogot („Pártok az egyesülési jog alapján **szabadon** alakulhatnak és **tevékenykedhetnek**.”), mert az alperes nem tevékenykedhet pártként szabadon a Ptv. 3. § (3)-ban előírt teljesítménykényszer miatt. Nem tekinthető ugyanis szabad működésnek az, ha a működés teljesítménykényszer miatt nem szabad, hanem kényszeredett.

A Ptv. 3. § (3) sérti az EU Alapjogi Chartája 12. cikk (1) pontját (így a 2007. évi CLXVIII. törvény 12. cikk (1) pontját) is: „Mindenkinek joga van a békés célú gyülekezés szabadságához és a másokkal való bármilyen szintű, **különösen politikai, szakszervezeti és polgári célú egyesüléshez, ami magában foglalja mindenkinek a jogát ahhoz, hogy érdekei védelmére szakszervezetét **alapítson**, vagy azokhoz **csatlakozzon**.**”, mert az alperes esetében a felperes keresetének helyt adva sérülne a „különösen politikai” egyesületek (pártok) működtetéséhez fűződő alapjoga, hiszen sem az alperes párt tagjai nem működhetnének tovább pártként, sem mások nem csatlakozhatnának a jövőben az alpereshez, mint párthoz.

2. A Platón Párt megszűnésének megállapítása, mint a hatósági kényszermegszüntetés egy esete, nem csak a Platón Párt érdekeit és szabad működéséhez fűződő alapjogát sérti, hanem azoknak a polgároknak a **csatlakozáshoz fűződő alapjogát** is, akik egy olyan párthoz szeretnének csatlakozni, ami a létesítő okiratában erénygaranciákkal korlátozza a saját működését (ellentétben a bűnpártokkal, amik ezt nem teszik, azaz bármikor veszélyessé válhatnak a társadalomra, ugyanúgy, mint a 2012 előtti alkotmányos rendet megdőntő Fidesz-KDNP esetében ez realitássá is lett). A Platón Párt megszűnése esetén nem maradna másik olyan párt Magyarországon, ami a létesítő okiratában rögzített módon jogi kötőerővel bíró erénygaranciákkal korlátozná önmagát.
3. Az Alaptörvény funkciója, hogy legmagasabb szintű jogforrásként a jogi axiomákat rögzítse, amelyeket alacsonyabb szintű jogszabályok nem sérthetnek. Az Alaptörvényben rögzített jogok **alapjogok**, amiket **egyetlen jogszabály sem üresíthet ki**.
4. Alapjog csak szükséges és arányos módon korlátozható, mégpedig kizárólag egy másik alapjog érvényesülése érdekében.
5. A jogi axiomák sajátossága, hogy általában nem származtatott szabályok, más szabályokból nem levezethetőek, egymástól függetlenek, diszjunktak.
6. Ha az Alaptörvény egyes rendelkezései levezethetőek lennének az Alaptörvény más rendelkezéseiből, akkor az ilyen derivált rendelkezéseket nem is lenne szükséges rögzíteni az Alaptörvényben éppen amiatt, mert más rendelkezésekből levezethetőek lennének, márpedig a jogalkotótól elvárt a felesleges ismétlések mellőzése.
7. Elvárható, hogy legfőbb jogforrás lévén az Alaptörvényben olyan jogok kerüljenek definiálásra, amik a demokratikus társadalom erkölce, közrendje és általános jóléte jogos követelményeinek kielégítése érdekében szükségesek.
8. Emiatt a pártok szabad működéséhez fűződő alapjogra úgy kell tekintenünk, mint ami a demokratikus társadalom erkölce, közrendje és általános jóléte jogos követelményeinek kielégítése érdekében szükséges, megsértése pedig a társadalomra nemcsak veszélyes, hanem kirívóan veszélyes (mint minden más alapjog megsértése).
9. A Ptv. 3. § (3) szankcionáló jogkövetkezménye sérti a pártok szabad működéséhez fűződő alapjogot, így veszélyes a társadalomra, alkalmazása gátolja az Alaptörvény okszerű értelmezéséből adódó kívánatos állapotot, azt megsértve olyan aberrált állapotot teremt, amiben **a magyar pártok csak teljesítménykényszer alatt képesek működni, nem szabadon**.

10. Az Alaptörvény I. cikk (3) kimondja:

„Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elémi kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

- 10.1. Ebben a körben az alperes álláspontja az, hogy a Ptv. 3. § (3) jogkövetkezménye ezt a kógens alaptörvényi rendelkezést sérti az alábbi okok miatt:
- 10.1.1.A Ptv. 3. § (3) szerinti önkényes teljesítménykényszer követelményét nem teljesítő pártok megszűnésének megállapítása **nem segíti elő egyetlen más alapjog vagy alkotmányos érték érvényesülését sem**. Ennek az alperesi álláspontnak az elvetéséhez a felperesnek határozottan rá kellene tudnia mutatnia, hogy pontosan melyik alapjog vagy alkotmányos érték érvényesülését szolgálja a Platón Párt megszűnésének megállapítása. Ha nem tudja megnevezni ezt az alapjogot vagy alkotmányos értéket, akkor a Platón Párt megszűnése nem állapítható meg legitim módon, mivel az indokolatlan és megalapozatlan alapjogsértést eredményezne (a pártok szabad működéséhez fűződő alapjog megsértését), ami tiltott az Alaptörvény I. cikk (3) alapján.
- 10.1.2.Az alperes álláspontja szerint a Ptv. 3. § (3) szerinti jogkövetkezmény nem feltétlenül szükséges és arányos mértékben, hanem **totálisan és végérvényesen korlátozná a Platón Párt szabad működéshez fűződő alapjogát**. Nem tekinthető szükségesnek egy jogalany arra hivatkozással történő megszüntetése, ami a jogalany egyébként jogkövető működése nem ér el egy teljesítménykényszer által megszabott olyan szintet, ami nem szükséges feltétele egy társadalmi szerveződés politikai tevékenységéhez. Két ciklusonként jelöltet állítani az országgyűlési választásokon nem szükséges feltétele annak, hogy egy társadalmi szervezet politikai tevékenységet főtevékenységként végezzen. A két ciklusonkénti teljesítménykényszer önkényes, ugyanúgy nem védhető, mintha minden ciklusban elvárható lenne a jelöltállítás vagy csak 100 évente legalább egyszer.
- 10.1.3.**Minden teljesítménykényszer sérti a szabad működéshez fűződő alapjog lényeges tartalmát**, mert az alapjogok lényege, hogy minden alanyát elidegeníthetetlenül **megilleti, akkor is, ha az alapjog alanya az alapjogból eredő egyéb jogosítványai**val (pl. országgyűlési választáson jelöltállítással, vagy a véleménynyilvánítás szabadságával) **határozatlan ideig egyelőre nem kíván élni**. A szabad véleménynyilvánításhoz fűződő alapjog például nem csak azokat illeti, akik rendszeresen nyilvánítanak véleményt, hanem mindenkit, függetlenül attól, hogy hányszor vagy milyen gyakran nyilvánít véleményt. Eme alapjog biztosítása sem köthető teljesítménykényszerhez, például önkényesen elvárni, hogy 8 évente az alapjog alanya mindenképpen írjon egy közügyekkel foglalkozó könyvet, máskülönben örökre megvonják a szabad véleménynyilvánítás lehetőségét tőle. Abszurd. A pártok szabad működéséhez fűződő alapjog nemcsak azokat a pártokat illeti, amik rendszeresen állítanak jelöltet a tagállami országgyűlési választáson, hanem **minden pártot megillet** teljesítményétől függetlenül. Az alapjogok jogalanyai fenntarthatják a jogot arra, hogy erre irányuló szándékuk esetén **csak később éljenek az alapjogukból fakadó egyéb jogosultságokkal** (máskülönben nem beszélhetünk az alapjog lényeges tartalmának érvényesüléséről), ám erre a jogalanyokat **idő előtt, önkényesen, teljesítménykényszer formájában kötelezni alapjogsértő**, mert **a teljesítménykényszer a joggyakorlást nem szabadná, hanem kényszeredette teszi, a megszűnéssel járó szankció pedig kiüresíti az alapjog lényeges tartalmát**. Az alperes álláspontja szerint egy magyar pártnak szabadon kellene tudni működni akkor is, ha például csak és kizárólag az Európai Parlament választásain kívánna jelölteket állítani, vagy egyszerűen csak politikai nézeteit kívánná a társadalommal megismertetni, a választókkal eszmét cserélni, a formálódó, erénygaranciákra épülő új politikai ideológiát finomhangolni, letisztítani, a polgárokat meggyőzni, a politikai tudatosságot erősíteni, taglétszámát növelni, tehát valódi politikai tevékenységet végezni, és országgyűlési választáson csak akkor indulni, ha az majd valódi népképviselői országgyűlés lesz, ha az állam és az országgyűlés rendeltetészerűen fog működni a magyar polgárok szolgálatában, nem pedig egy politikai maffia eszköze lesz a polgárok jogfosztására és meglopására.
- 10.1.4.A Ptv. 3. § (3) pártmegszüntetési jogkövetkezeményéről az is megállapítható, hogy a pártok szabad működéséhez fűződő alapjog lényeges tartalmát, a szabad működést nem tartja tiszteletben, sérti, mivel olyan kényszeredett működésre kárkoztatja a pártokat, ami **nem a társadalom érdeke, hanem kizárólag a hatalom birtokosainak hatalomféltésből származó érdeke**. Ez a szabály minden pártot betelerelne a Fidesz-akolba. A társadalomnak éppen a pártok és nézetek **tisztes és szabad versenye, az ötletek és ideák pluralitása, megversenyztetése, szabad konfrontációja, megmérettetése** lenne. Ezt az értéket az alperes álláspontja szerint a Ptv. hatalomféltő jogalkotója a magyar társadalomtól felróható módon a Ptv. 3. § (3) megalkotásával gyalgoló módon elvette, a társadalomra veszélyes alapjogfosztást kodifikált.
11. Ahhoz, hogy a Ptv. 3. § (3) rendelkezéséről az ügyben megállapításra kerüljön, hogy nem alaptörvény-ellenes, ahhoz az szükséges, hogy a felperes alapjogi érvelés keretében levezesse, hogy a pártok szabad működéséhez fűződő alapjog **szükséges és arányos korlátozásának minősül** az, hogy a párt megszűnését megállapíthatja az állam kizárólag abból az okból, hogy a párt két egymásutáni országgyűlési választáson nem állított jelöltet. Ilyen alapjogi érvelést a felperes nem demonstrált, így az alperes ellenkérelmével szemben **a felperes fegyvertelen, érvtelen**, így álláspontja megdőlt. Ezt a hiányzó alapjogi érvelést nem pótolja sem alacsonyabb szintű jogszabályra, sem Kúria ítéletre való hivatkozás.

12. Az államnak a jogállamiságból fakadóan az alapjogok legkedvezőbb érvényesülését kell lehetővé tennie. Ha az alapvető jogok legkedvezőbb érvényesülését kell lehetővé tenni, és ez az állam elsődrendű kötelessége, akkor az alkotmányok vagy az alkotmánybíróóságok által kialakított, az alapvető jogokra vonatkozó korlátozási kritériumrendszernek meg kell felelnie ennek az alkotmányos normatartalomnak. Meg kell teremteni annak biztosítékát, hogy az alapvető jogok elsősége megmaradjon: az állam csak akkor nyúlhat az alapjog korlátozásának eszközéhez, ha másik alapvető jog és szabadság védelme vagy érvényesülése, illetve **egyéb alkotmányos érték védelme más módon nem biztosítható**. Az alperes álláspontja az, hogy ezt az elvet a Ptv. 3. § (3) sérti, mert nincs is olyan másik alapjog vagy alkotmányos érték, aminek érvényesüléséhez a Platón Párt megszűnésének megállapítása feltétlenül szükséges és arányos lenne.
13. Az Európai Unió Bírósága gyakorlatának is hangsúlyos eleme ez a szükségességi és arányossági vizsgálat, hiszen az alapvető jogokkal kapcsolatos gyakorlat főként a strasbourgi bíróság gyakorlata alapján alakult ki, de ma már kodifikálásra is került az Alapjogi Chartában.
14. Az **Európai Unió Alapjogi Chartája** (52. cikk (1) bekezdés, továbbá 2007. évi CLXVIII. törvény 52. cikk (1) bekezdése) is kimondja a szükségességi és arányossági sarkalatos követelményt (így **a magyar jogalkotót nemzetközi szerződés hatályával köti**), miszerint „*az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásokra [az alapvető jogok korlátozására] csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja*”.
- 14.1. Ebben a körben az alperes rámutat, hogy a teljesítménykényszer önkényes követelményét nem teljesítő pártok megszűnésének megállapítása nemcsak szükségesnek nem tekinthető, de arányosnak sem, tudván, hogy a Ptv. teljesítménykényszere nem a társadalom jólétét és politikai innovációk támogatását szolgálja, hanem korrupt hatalomfélétségből született, okszerűtlenül éppen a demokratikus társadalmi eszme ellen hat.
- 14.2. A felperesnek azt is meg kellene mutatnia álláspontja megvédéséhez, hogy a Ptv-beli jogkövetkezmény (megszűnés) arányos, továbbá „*elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja*”. Ilyen érvelést a felperes szintén nem produkált.
15. Az arányossági koncepció szerint a törvényben megvalósított korlátozás abban az esetben nem ellentétes az Alaptörvénnyel, ha a következő **négy konjunktív feltétel** megvalósul:
- 15.1. **(1) a korlátozás egy alkotmányosan elfogadható, tehát legitím cél által vezérelt:** - Ebben a körben az alperes álláspontja az, hogy nincs olyan alkotmányosan elfogadható legitím cél, ami érdekében a két egymásutáni országgyűlési választáson jelöltet nem állító pártok megszűnését meg kellene állapítani. Ez a szabályozás nem hogy nem társadalmi érdek, hanem **kirívóan veszélyes a társadalomra**, mert éppen azokat a pártokat lehetetleníti el, amik képesek lennének a velejéig korrupt rezsimtől **jelentősen eltérő politikai irányt** képviselni, társadalmi és politikai **innovációt** végrehajtani, **paradigmaváltást** felkínálni, alulról **lassan de organikusan megszerveződni**. Ahhoz, hogy az alperes álláspontját mellőzni lehessen, ahhoz a felperesnek meg kellene tudnia nevezni azt az alkotmányosan elfogadható legitím célt, aminek elérése csak az alperes megszűnésének megállapításával érhető el. **A cui prodest** elemzés elvégzésével arra jutunk, hogy a Platón Párt megszűnésének megállapítása nem a társadalom érdeke, hanem pusztán a hatalomföltő, a hatalmat az alperes szerint már kizárólagosan birtokló Nemzeti Erénytelenség Rendszerének (Fidesz-KDNP) érdeke. Ez pedig nem legitím társadalmi cél. **A Platón Párt megszüntetését szükségessé tevő legitím cél nem létezik**, tehát a pártok szabad működéséhez fűződő alapjog már az első próbánál megbukott, így a konjunktív (azaz 'és' logikai kapcsolatban álló) követelmények egésze is megdőlt.
- 15.2. **(2) a cél és a választott eszköz között elismerhető a logikai összefüggés:** - Tegyük fel, hogy a felperes valamilyen csoda folytán képes megnevezni az (1) pontbeli kritériumnak megfelelő alkotmányosan elfogadható legitím célt a pártok szabad működéséhez fűződő alapjog korlátozása érdekében. Ekkor ebben a körben még annak demonstrálása is szükséges lenne, hogy az alkotmányosan elfogadható legitím cél elérése érdekében a teljesítménykényszert nem teljesítő pártok jogszabályi megszüntetése egy **legitím eszköz**. Egy jogi személyek ellen alkalmazott **büntetőjogi súlyú joghátrány** nem jogszerű, ha az kizárólag teljesítménykényszerben definiált követelmény nemteljesítése miatt kerül foganatosításra, nem pedig bűncselekmény elkövetése miatt. Az alperes szerint tehát nem legitím eszköz a megszüntetés (=megszűnés megállapítása), a felperes pedig nem szolgált érvelést ehhez az alkotmányossági követelményhez sem. Ha tehát az első konjunktív feltétel nem is dőlt meg, a második feltétel nemteljesülése miatt a követelmények egésze megdőlt.
- 15.3. **(3) a korlátozás szükségszerű, tehát nincs olyan eszköz, amellyel a cél kevésbé jogkorlátozó módon megvalósítható lenne;** - Ebben a körben a felperes álláspontja az, hogy a Ptv. 3. § (3) által rögzített teljesítménykényszert nem teljesítő pártok megszüntetése nem szükségszerű. A szükségességéhez ugyanis meg kellene jelölni azt az alkotmányosan elfogadható legitím célt, aminek eléréséhez a teljesítménykényszert nem produkáló pártok jogszabályi megszüntetése elengedhetetlen. **Ha nincs ilyen cél, akkor az alapjogkorlátozás legkevésbé jogkorlátozó módjáról érvelni fogalmilag kizárt**. A megszűnés megállapítása nem is jogkorlátozó, hanem **jogmegszüntető**, tehát fogalmilag is kívül esik az alapjogkorlátozás legitím lehetőségein. Ha létezne is legitím cél, ha a teljesítménykényszer alapú szankcionálás legitím eszköz is lenne, akkor is megvalósítható lenne kevésbé korlátozó módon az ilyen pártok kezelése. A megszüntetés túlzottan és indokolatlanul jogkorlátozó (valójában jogmegszüntető). Az alperes eme álláspontját sem tudta a felperes megdönteni semmiféle módon, a felperes nem vezette le, hogy ha lenne is alkotmányosan elfogadható legitím cél a pártok szabad működéséhez fűződő alapjog korlátozására, akkor annak eléréséhez miért lenne szükséges a teljesítménykényszer önkényes követelményeit nem produkáló pártok megszüntetése, és e megszüntetés egyáltalán milyen megfontolásból tekinthető jogkorlátozásnak totális jogelvonás

helyett. Ha tehát az első és második konjunktív feltétel nem is dőlt meg, a harmadik feltétel nemteljesülése miatt a követelmények egésze megdőlt.

- 15.4. (4) és a korlátozás arányos, azaz nem okoz nagyobb jogsérelemet a szabályozás, mint amekkora előny mások jogainak érvényesülése terén várható: - Ebben a körben az alperes álláspontja az, hogy az Alaptörvény VIII. cikk (4) szabálya („A pártok működésének és gazdálkodásának részletes szabályait sarkalatos törvény határozza meg.”) éppen a pártok **működésének és gazdálkodásának fenntartására** irányul, mégpedig okszerű sarkalatos jogszabályok meghozatala által. Okszerű jogszabályok természetesen szabályozhatják a pártok működését és gazdálkodását, ám **ez a felhatalmazás nem használható fel** az ilyen-olyan teljesítménykényszer önkényes követelményeit nem produkáló **pártok megszűnésének megállapítására**. A megszűnés megállapítása nem arányos, mivel drasztikus és végleges, mint egy halálbüntetés. Léteznének arányos retorziók is, például az állami támogatás megvonása az ilyen pártoktól, ám a Ptv. 3. § (3) átesett a ló túloldalára, és arányos szankció helyett drasztikus és terminális eszközt választott, ami jogi bunkósbotként éppen a jogalkotói gondolkodás kifinomulatlan barbár mivoltára utal. A felperes álláspontjának elfogadásához a felperesnek képesnek kellene vezetnie a fenti három követelményen túl azt is, hogy a párt megszűnésének megállapítása arányos szankció egy teljesítménykényszernek való meg nem felelés esetén. Ha tehát az első, második és harmadik konjunktív feltétel nem is dőlt meg, a negyedik feltétel nemteljesülése miatt a követelmények egésze megdőlt.

16. A 2007. évi CLXVIII. törvény II. címében a Lisszaboni szerződést kihirdető törvényben ismerteti az 52. cikke (1) bekezdésében foglalt alapjogok (így a pártok szabad működéséhez fűződő alapjog) **legitim korlátozási lehetőségeit** (Magyarázat a 12. cikkhez rész), amely kógens rendelkezés így Magyarországot is köti:

2. E jogok gyakorlását csak a törvényben meghatározott, olyan korlátozásoknak lehet alávetni, amelyek egy demokratikus társadalomban a **nemzetbiztonság** vagy **közbiztonság**, a **zavargás** vagy **bűnözés** megakadályozása, a **közegészség**, az **erkölcsök**, illetve **mások jogai és szabadságai** védelme érdekében szükségesek.

17. Ezt a kógens jogelvet az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdésében foglaltakra tekintettel az alperesre, mint politikai pártra is alkalmazni kell, mivel a pártok szabad működéséhez fűződő alapjog éppen erre az esetre terjed ki.
18. Megállapítható, hogy a Ptv. 3. § (3) drasztikus jogkövetkezménye a Lisszaboni szerződés 52. cikk (1) szerinti alapjogkorlátozások (ami a politikai pártok szabad működéséhez fűződő alapjogot is magába foglalja) lehetőségét **meghaladja**, azokon indokolatlanul túllép, **taxatív felsorolást jogsértően kiterjeszt**. Emiatt meg kell állapítani, hogy a Ptv. 3. § (3) rendelkezése alapjogsértő a 2007. évi CLXVIII. törvény alapján is.
19. A Platón Párt megszüntetése sem a nemzetbiztonság vagy közbiztonság, sem a zavargás vagy bűnözés megakadályozása, sem a közegészség, sem az erkölcsök, sem mások jogai és szabadságai védelme érdekében **nem szükséges**. Ellenkező megállapításhoz a felperesnek rá kellene mutatnia, hogy ezek közül a **taxatív felsorolt** (tehát ki nem terjeszthető) okok közül pontosan melyik indokolja a Platón Párt megszüntetésének (tehát jogalkotó általi megszüntetésének) megállapítását. Ilyen hiányában a **Ptv. 3. § (3) az uniós jog elsőbbsége miatt nem alkalmazható**, mert alkalmazása a taxatív engedélyezett alapjogkorlátozási lehetőségeken túlmutatna.
20. A Ptv. 3. § (3) egyébként sem csak korlátozza, hanem végérvényesen teljesen **megszünteti és kiüresíti** a pártok szabad működéséhez fűződő alapjog lényeges tartalmát, így méginkább jogsértő, mint egy túlzó jogkorlátozás.
21. A működő politikai pártok számossága felülről nem korlátozható, az alapjogkorlátozás szükséges és arányos legitim eszközein kívül semmiféle eszközzel nem korlátozható a számuk, nem gyéríthetőek, nem rostálhatóak, **nem különböztethetőek meg teljesítményük szerint** (pl. jelöltállítási gyakoriság szerint), a politikai főtevékenység célú tömörülés joga mindenkit megillet.
22. Mivel a Ptv. 3. § (3) **megkülönbözteti** a magyar pártokat aszerint, hogy állítanak-e jelöltet két egymásutáni tagállami országgyűlési választáson, így a Ptv. 3. § (3) sérti az **Alaptörvény XV. cikk (2)** kógens rendelkezését is (az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdésében foglaltakra tekintettel), mert ez a megkülönböztetés alapjogilag nem indokolt, önkényes, hátrányos:

Magyarország **az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés**, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési **vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja**.

23. A **Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (PPJE)** szerint a politikai jogok korlátozását észszerűen és diszkriminációmentesen kell megoldani.
- 23.1. Ez a szabály is csak korlátozásról rendelkezik, kizárva természetesen a megszüntetés kiüresítő esetét. A Ptv. 3. § (3) valójában egy **pártok közötti tiltott diszkriminációt valósít meg teljesítményük alapján**, sérti az egyenlő bánásmód szintén alkotmányos követelményét, mivel az önkényuralmi teljesítménykényszer követelményét produkálni tudó és akaró pártokat indokolatlan és kirívó előnyben részesíti (a működés lehetőségében) azokkal a pártokkal szemben, amik nem tudnak vagy egyszerűen nem akarnak megfelelni a Ptv. 3. § (3) szerinti teljesítménykényszer követelményének. Az utóbbi pártokkal szemben a legdrasztikusabb jogkövetkezményt rendeli alkalmazni a Ptv. 3. § (3) (a megszűnés megállapítását, azaz az életben lét ellenére történő holtak nyilvánítást, illetve az egyesületi továbbműködést figyelembe véve és analógiával élve: **foglalkozástól való végleges hatályú eltiltást**).

- 23.2. Az Alaptörvény felhatalmazását túllépve, joggal való visszaélés keretében a Ptv. jogalkotója végül is a Fidesz kaptafájára felépülő szabványpártok (ahogyan az alperes nevezi ezeket a pártokat: **bűnpártok**) **erőfölényét biztosítja a kisebb, nem az önkényuralmi játékszabályok szerint működni kívánó pártokkal szemben**, esélyegyenlőtlenséget teremtve többek között az alperes rovására. Ez a fajta megkülönböztetés **kirívóan sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) szerinti megkülönböztetés tilalmát**, utalva az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdésében foglaltakra, ami ezt az alkotmányos szabályt a jogi személyekre, így az alperesre is kiterjeszti. Ilymódon a Ptv. 3. § (3) az **Alaptörvény XV. cikk (2)** szerinti megkülönböztetés tilalmát is sérti, mivel párt és párt között aszerint tesz lényeges különbséget, hogy az teljesít-e egy alaptörvény-ellenesen megszabott teljesítménykényszerben rögzített követelményt vagy nem.
24. A strasbourgi EJEB joggyakorlata általános esetben azt követeli meg az EJEE alapján, hogy a jogkorlátozás szükséges legyen egy demokratikus társadalomban. A szükségesség fogalmi keretei között pedig azt vizsgálja, hogy tényleges társadalmi szükséglet idézi-e elő a jogkorlátozást, valamint hogy a korlátozás arányban áll-e az elémi kívánt céllal. Alkotmányellenes a jog tartalmának korlátozása, ha az kényszerítő ok nélkül, önkényesen történik.
- 24.1. Alperes állásponjtja az, hogy a Platón Párt megszűnésének megállapítása nemhogy nem szükséges egy demokratikus társadalomban, hanem egyenesen a demokratikus társadalom felszámolására irányuló önkényuralmi kísérlet egyik drasztikus eszköze. A Platón Párt olyan egyedi társadalmi értékeket képvisel, ami egyetlen másik pártnál sem fedezhető fel jelenleg (erénygaranciák), pláne nem a létesítő okiratába foglalt módon.
- 24.2. Az alperes kijelenti, hogy nincs olyan tényleges legitim társadalmi szükséglet, ami szükségessé tenné a Platón Párt megszűnésének megállapítását, azaz hatósági kényszer-megszüntetését. Ellenkező esetben a felperesnek ezt a tényleges legitim társadalmi szükségletet alátámasztó okként meg kellene tudnia nevezni, és igazolnia kellene tudnia a konkrét ügyben (nemcsak másfelé hivatkozva, hanem artikuláltan és határozottan szó szerint leírva), hogy ez az ok valóban tényleges legitim társadalmi szükséglet.
25. A fentiekkel az alperes levezette, hogy a Ptv. 3. § (3) illegitim teljesítménykényszer alkalmazásával történő pártmegszüntető jogkövetkezménye az **Alaptörvény VIII. cikk (3)** megsértésén túl sérti az **Alaptörvény XV. cikk (2)** és az **Alaptörvény I. cikk (3)** rendelkezését is, mert az állam és a közhatalmat gyakorló szervek – tehát az alapvető jogok kötelezettjei – nem korlátozhatják tevőlegesen vagy passzív magatartással, alkotmányellenes módon a jogosultak alapvető jogait. Így a Ptv. 3. § (3) önkényuralmi rendelkezésnek nemcsak a jelen ügyből való kizárása, hanem a jogrendszerből való teljes kiiktatása, Alkotmánybíróági vagy jogalkotó általi megsemmisítése is szükséges.
26. A megszűnés megállapítása **végérvényes, terminális és visszafordíthatatlan** lenne, hiszen nincs jogi lehetőség arra, hogy a Platón Párt újra a Ptv. 3. § (3) alkalmazása előtti eredeti állapothoz térhessen vissza. A végérvényesség egy kirívóan túlzó szankció, olyan, mint a halálbüntetés vagy a foglalkozástól való végleges hatályú eltiltás, ami jóvátehetetlen, visszafordíthatatlan, végérvényes, terminális, irreverzibilis.
27. Külön figyelmet érdemel, hogy a Ptv. 3. § (3) joggal való visszaélést megvalósító jogalkotója miért nem egy ideiglenes, visszafordítható, reverzibilis jogkövetkezményt alkalmazott, és miért élt vajon a legdrasztikusabb eszközzel. Az alperes állásponjtja szerint még egy enyhébb, nem-végérvényes, visszafordítható, reverzibilis jogkövetkezmény is sértené a pártok szabad működéséhez fűződő alapjogot, nemhogy a megszűnés megállapításának végérvényes, terminális és irreverzibilis jogkövetkezménye, mint abszurd szélsőség. **A minori ad maius.**
28. Az alperes alapításától kezdve folyamatosan jelenleg is aktív pártként működik, a közösségi média rendszeres véleményformáló tényezője, minden évben tevékenységéről évkönyvet ad ki, a jogszerű jogszabályok szerint működik, tagjai számát gyarapítja, beszámolóit benyújtja. Emiatt a megszűnés megállapítása nem életszerű, az kizárólag amiatt következne be, mert egy olyan önkényuralmi teljesítménykényszer által megszabott követelményt nem teljesít, amit egyelőre nem is szándékozik teljesíteni, mivel állásponjtja szerint az országgyűlési munka nem valódi, hanem illúzió, valójában egy pártállam által fenntartott bábszínház, amiben asszisztaként nem kíván résztvenni, mert ezzel a bűnpártokhoz hasonlóan legitimálná a pártállami diktatúrát.
29. Fontos kiemelni, hogy a megszűnés megállapítása olyan **végérvényes és terminális joghatás**, amit **nem orvosol** az, ha a párt egyébként egyesületként tovább működhet. A párt az egyesülettől eltérő jogi személy annyiban, hogy a párt főtevékenysége politikai tevékenység, és a pártok számára olyan **jogosítványokat** adott a jogalkotó, amik **az egyesületek számára nem adottak**, az egyesületektől elzártak (különösen például a jelen ügyben releváns Európai Parlament választásain történő jelöltállítás lehetősége, ami csak pártok számára adott).
30. Az alperes politikai tevékenységek (főtevékenysége) végzése lehetőségétől való végleges hatályú eltiltása egy szigorúan túlzó, jogi személy ellen alkalmazott **büntetőjogi intézkedéssel ér fel**, ám mindez a társadalomra veszélyes bűncselekmény elkövetésének hiányában történik (sértve az **Alaptörvény XXVIII. cikk (4)** rendelkezést is (nulla poena sine lege) – **igen, éppen így néz ki a gyakorlatban, amikor egy személyt úgy ér büntetés, hogy annak nincs törvényes alapja**, hiába álcáz megtévesztésül egy drasztikus büntetőjogi intézkedést a működés szabályozásaként a Ptv. 3. § (3) jogalkotója).
31. A Ptv. 3. § (3) túlzó jogkövetkezménye éppen olyan, mint a Büntető Törvénykönyv 33. § (1) e) szerinti **foglalkozástól eltiltás** büntetés, végleges hatályú formában. Az alperes állásponjtja szerint a Platón Párt végleges hatállyal elveszítendő mindazon jogosítványait, amikkel a Fidesz-KDNP kénye-kedve szerint működő egyéb pártok egyébként rendelkeznek (pl. EP jelölőszervezeti jogosultság). Képzeljük csak el, ha végérvényesen el lehetne valakit tiltani egy foglalkozástól csak azért,

mert valami önkényes teljesítménykényszer követelményét nem teljesíti. Például ha egy gázszerelő nem képes Mészáros Lőrinc kollégájához hasonlóan 8 évente folyamatosan újabb 100 000 000 000 Ft-ot felmutatni, akkor egy Ptv-szerű törvényes jogtalansággal végérvényesen eltiltanák a foglalkozásától? Vagy egy Kft-t a főtevékenysége gyakorlásától? Végérvényesen? A más főtevékenységgel és Bt-ként való működés lehetőségének cinikus és nevetséges fenntartásával? Abszurdum!

32. Ezek az analógiák nem irrelevánsnak titulálható lesöpörhető megjegyzések, hanem analógia jellegük miatt rámutatnak a Ptv. 3. § (3) kirívó abszurdítására. Az analógiák abszurdítása rámutat a szabályozás abszurdítására.
33. Nem véletlenül nincs ilyen abszurd extrém joggyakorlat a természetes személyek vagy a jogi személyek más területein. Egy természetes személyeket vagy gazdálkodó szervezeteket érintő ilyen teljesítménykényszer alapú, kényszer-megszűnéssel járó korlátozás (mint a Ptv. 3. § (3) szabálya) kiverné a biztosítékot a társadalomban. Az sem véletlen, hogy ennek ellenére a Ptv. hatalomföltöltő jogalkotói **a pártok esetében mégis megkockáztatták ezt a kapitális alapjogsértést**: azért, mert ennek hiányában feltörekvő új, innovatív politikai pártok még a végén felszámolhatnák a regnáló társadalmi elit bűnös erénytelenségét, ami köré az alperes szerint a Nemzeti Erénytelenség Rendszere bünszervezetként épül fel. Talán azért nem verte ki a biztosítékot ez a szabály eddig, mert egyrészt pártokból kevés van, másrészt a jogszabályt nagyrészt a Fidesz (állampárt) centrális helyzetéhez asszisztáló kamupártok esetében alkalmazták eddig, amik nem vették komolyan az alapjogaikat, így valódi alapjogi érdekérvényesítést nem végeztek. A felperes által hivatkozott Kúria döntésben például szó sincs a pártok szabad működéséhez fűződő alapjogról vagy az önkényes teljesítménykényszer jogtalanságáról, amik a Ptv. 3. § (3) esetében kardinális kérdések. A többi párt részt kíván venni a színlelt demokrácia országgyűlési színjátékában, így őket ez a szabály eddig nem érintette. A Platón Párt komolyan veszi önmagát, és kiáll európai alapjogaiért, az alperes álláspontja szerint korrupt nemzeti jogalkotással, a törvényes jogtalanságokkal szemben. Ennek része az is, hogy nem legitimálja a pártállami diktatúrát az országgyűlés „munkájában” való részvétellel.
34. A tagállami országgyűlési választásokon történő jelöltállítás ugyan a politikai főtevékenység egy lehetséges formája, de **nem feltétlenül szükséges eleme**, és nem a jogi személy átláthatóságát vagy jogszerű működését szolgálja, hanem jelen helyzetben a demokrácia látszatát keltő pártállami diktatúrában való asszisztenciát valósítaná meg. Nem egyedüli gondolat ez, hiszen dr. Hadházy Ákos független országgyűlési képviselő sem jár be az országgyűlésbe éppen ebből az okból.
35. Az alperes álláspontja szerint egyáltalán nem túlzó kijelenteni a tényt, miszerint **Magyarországon a hatalom kizárólagos birtoklása már megvalósult**, mivel egy egyetlen emberként szavazó, szigorú és konzisztensen újra és újra beigazoló pártfegyelem alatt álló, önálló egyéni gondolatokat nem artikuláló képviselőcsoport gyakorol minden hatalmat, választ meg minden közjogi méltóságot, hoz minden törvényt, és 3 millió szavazóval merészel népszavazási megerősítés nélkül alkotmányozni egy 10 millió lakosú országban, amely ráadásul 15 millió magyar anyaországgént tekint önmagára.

Az EP 2022.11.20-i ülésén Damian Boeselager helyesen megállapította:

*„Azonosítottam az emberiség valódi nagy veszélyét, amit a megzavarodott, ellenőrizhetetlen emberek jelentenek. Ezek az ellenőrizetlen magánemberek, akik egójuk, téveszmés narratíváik, hatalomhétségük és saját fontosságukba vetett narcisztikus szükségleteik miatt valahogyan utat tévesztenek. Ők jelentik a valódi problémát. Láttuk ezt Donald Trump esetében az Egyesült Államokban. Nemrég láthattuk Kínában, Láthattuk Quatarban, ajatollahokkal Iránban és Putyinnal Ukrajnában. Az ellenőrizetlen magánemberek végzetesek lehetnek. Sajnálatos módon, a maga módján, Orbán Viktor is hasonló irányba tart. **Orbán nem ellenőrzi a média és nem ellenőrzi az általa uralma alatt tartott igazságszolgáltatási rendszer. Orbán nem ellenőrzi pártja, ahol soha nem buktatná meg, és nem ellenőrzi a megfenyegetett ellenzék vagy a magyar nép sem, akinek pófátlanul hazudik.** Orbán megvétőzza az orosz oligarchák elleni szankciókat. Orbán megvétőzza az Ukrajnának szánt 18 milliárd eurót, amelyre olyan sürgősen szüksége lenne a háború sújtotta országnak. Orbán megvétőzza az Apple és más globális nagyvállalatok globális minimumadóját, megfosztva minket a jobb iskoláktól és a magasabb nyugdíjaktól.”*

A pártfegyelem alatt álló képviselők gyakorlatilag jelentéktelenek, bármikor cserélhetőek, függnek az állampárt felett tényleges hatalmat gyakorló személytől, azok akaratát bábként teljesítik. Az országgyűlési képviselők nem a választókerületük képviselői az országgyűlésben, hanem a Fidesz (állampárt) képviselői a választókerületükben. Mi ez, teszi fel jogosan az Alperes a kérdést, ha nem fasizmus? Mi ez, ha nem egy elnyomó kisebbség szervezett jogfosztó uralma a többség felett? Hogyan gyakorolhat egyáltalán egy 8,5 millió választópolgárral rendelkező országban 3 millió alkotmányozó főhatalmat a többség népszavazásos jóváhagyása nélkül? Az alperes szerint e totalitárius irány eleme a jogfosztó Ptv. 3. § (3) jogkövetkezése is. Utalva arra is, hogy emberemlékezet óta már rendeleti kormányzás zajlik (fékeket vesztett diktatúra), amire nincs egyetlen példa sem az EU-ban. Ilyen politikai környezetben még inkább érezhető az új pártok jogalkotó általi megszüntetésének európai szempontból kritikus mivolta. Nem tűrhető ilyen önkényuralom az Európai Unióban, a civilizációs alapértékek érték közösségében. Az alperes szerint ennek a csalárd erődnek az egyik téglája a Ptv. 3. § (3) önkényuralmi rendelkezése, ami a centrális állampárt teljhatalmát erősíti. Végző soron ez az Európai Unió társadalmára is veszélyes kockázat (lásd például az EU önkényuralmakkal szembeni egységes fellépését blokkoló orbáni vétőkat).

36. Ezek a **kontextuális körülmények egyáltalán nem irreleváns és mellőzhető körülmények** annak megítélésében, hogy vajon a Ptv. 3. § (3) összességében és a többi jogszabály holisztikus figyelembevételével az érintett európai alapjog érvényesülését vagy inkább tiprását valósítja-e meg. *Context est omnia. **A kontextus minden.***

37. Ezt éppen az ügyészségnek és a bíróságoknak kell a legjobban tudnia, hiszen pl. a bűnösség és a felróhatóság minden esetben kontextusfüggő. Nem mondhatjuk például, hogy hagyjuk a kontextust, és koncentráljunk csak a terhelt bűnösségére! **A kontextus nem mellőzhető!**
38. Összességében az alapjogok lényege, hogy **azok gyakorlására nem írható elő kötelező magatartásforma** (ahogy a hatalom óhajtáná, hogy az érintett viselkedjen, és ahogy a Ptv. 3. § (3) ezt előírja), így a politika főtevékenységű pártok számára sem írható elő kötelező magatartásforma a szabad működésükhöz fűződő alapjog biztosítása feltételeként (csak azért, mert a hatalom úgy óhajtja, hogy minden párt asszisztáljon a megszünt demokrácia látszatának fenntartásához).
39. Az alperes tehát levezette, hogy a **Ptv. 3. § (3) jogkövetkezménye sem nem szükséges, sem nem arányos, sérti a pártok szabad működéséhez fűződő alapjogot**, továbbá levezette, hogy **alapjog biztosítása teljesítménykényszer formájában megszabott követelmény teljesítéséhez nem köthető, korlátozása csak taxatív okokból lehetséges** (2007. évi CLXVIII. törvény II. cím Magyarázat a 12. cikkhez rész), amelyek egyike sem áll fenn a Platón Párt esetében.
40. Az alperes álláspontja szerint a Ptv. 3. § (3) szankciós jogkövetkezménye egy **törvényes jogtalanság**, hatalomféltésből született önkényuralmi szabály, teljesítménykényszerből adódó túlzó, büntetőjogi súlyú joghátrány, ami sérti nemcsak a Platón Párt, hanem az összes olyan párt szabad működéshez fűződő alapjogát, ami nem kíván az Országgyűlésnek nevezett pártszékházban egyfajta bábszínház keretében asszisztálni a pártállami diktatúrához.
41. A felperes nem tudta igazolni, hogy a korlátozást másképpen nem érvényesíthető közérdek indokolja-e (*compelling interest*), a korlátozás szűkre szabott-e (*narrowly tailored*), és a jogalkotó vagy a jogalkalmazó a legkevésbé korlátozó eszközt használta-e a céljai eléréséhez (*least restrictive means*). Ennek hiányában a felperes álláspontja súlytalan, megalapozatlan.
42. Jogszámban **a pártok szabad működéséhez fűződő alapjog csak olyan mértékben korlátozható, ami nem vezet el az alapjog teljes megszüntetéséhez, kiüresítéséhez**. Márpedig a Ptv. 3. § (3) esetében éppen az alapjog végérvényes megvonása történik az olyan pártoktól (az alperestől), amik egy az Alaptörvénynél alacsonyabb szintű jogforrásban rögzített teljesítménykényszert nem teljesítik.
43. Az állammal szembeni alkotmányjogi alapelvárás, hogy az alapjogok megsértésétől tartózkodjon, és az államnak aktívan biztosítania is kell az alapvető jogok védelmét. Jelen ügyben az államnak nemhogy nem szabadna a Ptv. 3. § (3) szerinti jogkövetkezményt alkalmaznia, hanem elő kellene segítenie a pártok szabad működéséhez fűződő alapjog érvényesülését. Ezt a legkevésbé sem tudja elérni akkor, ha ilyen-olyan teljesítménykényszer önkényes követelményeit nem produkáló pártok megszűnését állapítja meg. Ez éppen az alapjog érvényesülésével ellentétesen, kirívóan okszerűtlenül hat.
44. A pártok szabad működéséhez fűződő alapjog biztosításához hozzátartozik annak lehetősége is, hogy ha egy párt csak az Európai Parlament választásain kíván indulni, akkor ezt **megtehesse anélkül is, hogy a tagállam nemzeti országgyűlési választásán kényszeredetten indulnia kelljen**.
45. A Ptv. 3. § (3) emiatt nincs összhangban a 2013. évi XXXVI. törvény (Ve.) 3. § 3. b. rendelkezésével, miszerint az EP választásokon csak pártként működő jogi személy lehet jelölő szervezet. A tagállam nem zárhatja el a területén működő pártokat az EP választásokon történő indulástól azzal az indokkal, hogy a párt két egymást követő tagállami országgyűlési választáson nem állított jelöltet. Erre az abszurd és önkényes szabályra nincs legitim és méltányolható valós társadalmi igény, mivel az államnak nemhogy távol kell magát tartania az alapjogok megsértésétől, hanem az alapjogok érvényesülését aktívan elő is kell segíteniük (ez az állam elsősorú feladata), így inkább támogatnia kell a pártokat az EP választásokon történő indulás lehetőségében, nem elvonni az ehhez fűződő alapjogokat. Emiatt a Ptv. 3. § (3) drasztikus jogkövetkezménye **sérti a Platón Párt 2007. évi CLXVIII. törvényben¹ megfogalmazott jogát is**, a törvény 8A. cikk (2) bekezdését ("Az Unió szintjén a polgárok közvetlen képvisellete az Európai Parlamentben valósul meg"), mert végérvényesen elvonná az alperes azon jogát, hogy a magyar polgárokat **közvetlenül** (a nemzeti országgyűlési választáson történő jelöltállítás mellőzésével) az EP-ben képviselhesse.
46. Az adott ügyben elvárható magatartás, hogy a felperes ne csak hivatkozzon az álláspontja téziseire és jogszabályaira, hanem azokat megfelelő **alapjogi érveléssel alá is tudja támasztani**. Az alapjogi érvelés lényege, hogy az nem alapozható csupán alsóbb szintű jogszabályokra, sem Kúria döntésre, sem jogegységi határozatokra, mivel az alapjogi kérdések alkotmányjogi szintűek. Alapjogi érvelés a felperes beadványaiból hiányzik, holott a per iratanyagában szerepelnie kellene a felperes álláspontját alátámasztó alapjogi érvelésnek. Ezt a feladatot a kereseti kötöttség miatt a tisztelt Törvényszék nem veheti át a felperestől, márpedig a keresetnek történő helytadáshoz az ítélet hibátlan alapjogi érveléssel és indokolással történő alátámasztása elkerülhetetlen, és annak kútfője nem lehet maga a bíróság. Az alperes által felhozott releváns alapjogi problémák kezelése kikerülhetetlen, és kezelésük a felperes feladata, aki az ügy ura. A felperesnek nem csak hivatkoznia kell tudnia a jogszabályokra, hanem értenie is kell azokat és azok mélyebb alapjogi összefüggéseit, alapjogi hatásait, és ezeket határozott módon és támadhatatlanul alá is kell tudnia alapjogi érvelésével támasztania, hiszen csak ekkor állapítható meg, hogy **az ügyészség érti is azt, amit csinál, nem csupán vak parancsteljesítő**, aki nem is érti, hogy mit képvisel, mert nincs összefüggéseiben rálátása arra, hogy az általa képviselt álláspontnak milyen súlyos alapjogi problematikái vannak.

¹ Törvény az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Közösséget létrehozó szerződés módosításáról szóló lisszaboni szerződés kihirdetéséről.

47. A vak parancsteljesítés és **törvényes jogtalanságok vak alkalmazása egyszer már világháborúhoz vezetett.** Így állami szervtől mindenképpen elvárható, hogy az ügy uraként értse is és tudatában legyen annak, amit képvisel, annak mélyebb alapjogi összefüggéseivel egyetemben, és erről a tisztelt Törvényszéket érhetően meg is tudja győzni, az alperesben kételyeket nem hagyó módon magabiztosan meg tudja védeni álláspontját. Jelen ügyben ez a felperesi ügybeli képesség a jelek szerint hiányzik. Nem is állhat rendelkezésre, mivel **a felperes alapjogsértő álláspontot képvisel, törvényes jogtalanságot kíván érvényre juttatni.** Ez a törvényes jogtalanság egy jogalany, egy személy létét fenyegeti, így az igazságtalanság szintje Radbruch szóhasználatával élve elviselhetetlen.
48. Elvárható lenne, hogy a pertől a felperes álljon el, keresetét vonja vissza, ezzel is eleget téve ama alkotmányos kötelezettségének, miszerint a hatalom kizárólagos birtoklása ellen mindenkinek kötelessége fellépni. Például így. Az alperes véleménye szerint most lenne itt az ideje annak a bevett gyakorlatnak, amit az ügyészség például a kormányzati Microsoft-bűncselekmények gyanúja, a Tiborc Izván (a miniszterelnök Orbán Viktor veje) féle, OLAF által feltárt Elios-bűncselekmények gyanúja, vagy a dr. Hadházy Ákos független országgyűlési képviselő által feltárt gyakorlatilag minden egyes korrupciós bűncselekmény gyanúja esetén művel (halogatás, ügyindítás elmulasztása, nyomozás szabotálása, elévülésre apellálás, stb.), és a Platón Párt megszüntetése helyett az alperes szerint az ügyészségnek inkább a kormányzatig felnyúló közbeszerzés-bűnözés, rendszerszintű hivatali visszaélés és korrupciós bűncselekmények sürgős feltárására kellene értékes erőforrásaitallokálnia. Az alperes álláspontja szerint a megszokottól eltérő új, innovatív pártok önkényuralmi megszüntetése egyike azoknak a társadalomra kirívóan veszélyes állami túlkapasoknak, amik a hatalom kizárólagos birtoklásához és annak további megerősödéséhez vezetnek, látszatparlamenttel, látszatdemokráciával, látszatügyészséggel, látszatjogállamisággal. Alperes szerint **az állam elvesztette állam jellegét.**

II. Előzetes döntéshozatali eljárás szükségessége

49. Felsőbb (alkotmányos és Európai Unió szintű) normával ellentétes alacsonyabb szintű jogszabályt a jogalkalmazóknak és a bíróságoknak nem kell, sőt nem is szabad alkalmazniuk.
50. Az előzetes döntéshozatali eljárás elmaradása azzal járma, hogy magyar rendes bíróság az EU Alapjogi Chartájának (közvetve a Lisszaboni szerződésnek) és az Alaptörvénynek a megsértésével hozna meg egy alapjogot lényegesen érintő döntést. Ez ellentmond a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog követelményének, továbbá az ügy nyugvópontra jutásának jelentős elhúzódsához vezetne.
51. Megállapítható az is, hogy a Ptv. 3. § (3) pártmegszüntető jogkövetkezmények alkalmazásával az ügyészség lehetőséget kapna a hatáskörével való visszaélésre, aminek megengedése esetén tovább sérülne a jogállamiság érvényesülésének egyébként is hátrányos jege.
52. Előzetes döntéshozatali eljárást tesz szükségessé az a körülmény is, hogy a felperes értékelhető alapjogi érvelést nem produkált, így a Ptv. 3 § (3) alapjogilag az alperes által vitatott, a felperes által nem megvédett, így másodfokon mindenképpen kötelező lenne az előzetes döntéshozatali eljárás megindítása egyébként is, ám addig várni indokolatlan.
53. Előzetes döntéshozatali eljárást tesz szükségessé az a körülmény is, hogy az Európai Bírósághoz való fordulás során nincs lehetőség a végrehajtás felfüggesztésére, illetve az automatikus nem történik meg. Emiatt az alperes szerint jogos félelme, hogy mivel a magyar igazságszolgáltatás felső szintjei már behódolhattak az alperes által Nemzeti Erénytelenség Rendszerének nevezett rezsimnek, azért számítani lehet arra, hogy a Kúria (aminek elnöke nem érdemesség alapján alulról organikus és szakmailag választódott ki bírósági vezetővé, hanem politikai kinevezett) és az Alkotmánybíróság (aminek tagjait a pártfegyelem alatt álló pártállam választja) az alperest elmarasztaló politikai és önkényuralmi döntést hozna. Ennek az lenne a káros következménye, hogy a Platón Párt megszünése jogerősen megállapításra kerülne, ami a párt számára egyenlő a kivégzéssel, illetve az egyesület számára a foglalkozástól való végleges hatályú eltiltással. Az ezt követő európai jogorvoslati eljárás időigényes, így az alperes elveszítené azt az egyébként őt európai és alaptörvényi alapjog alapján megillető lehetőséget, hogy a 2024-es Európai Parlament választáson jelöltet állítson, amit tervez. Ezzel a Platón Párt további öt évre el lenne vágva jogsértő módon az európai politikába történő beavatkozás lehetőségétől, ami jogszerű állami jogalkalmazás esetén nem következne be. Ez visszafordíthatatlan, megismételhetetlen lehetőségtől fosztaná meg a pártot, és az eredeti állapot visszaállítása csak az alperes érdekeinek lényeges sérelmével történhetne meg.
54. Akkor azonban, ha az előzetes döntéshozatali eljárás már elsőfokon, bírói deszkrecionális döntés keretében kezdeményezésre kerül, ilyen veszély nem áll fenn. Mivel az alperes lényegét és önazonosságát érintő alapjogról van szó, ezért erősebb társadalmi érdek fűződik ahhoz, hogy az alperes működése mindaddig érintetlen maradjon, amíg az ügy megnyugtató módon, európai minőségben nyugvópontra nem jut, hiszen **sürgető, közvetlen és másként el nem hárítható veszély a Platón Párt működésének fenntartásával egyáltalán nem mutatkozik.**
55. Az alperes utal arra, hogy a felsőbb szintű bíróságok politikai elfogultsága nem csak az alperes megánvéleménye, hanem az EU 447,7 millió főnyi populációját képviselő választott politikai képviselők többségi véleménye is, az Európai Parlament és az Európai Bizottság, valamint több nemzetközi civil szervezet megalapozott jogi álláspontja is. Megerősítette ezt legutóbb az EP és az EB 3000 milliárd forint uniós kohéziós támogatás befagyasztásáról szóló döntése is, ami nagyban köszönhető az igazságszolgáltatás függetlenségébe vetett hit erodálódásának.
56. Az alperes számára az sem jelent megnyugtató eredményt, ha a tisztelt Törvényszék a felperes keresetét elutasítja, mivel ekkor a felperes juttatná el a magasabb (az alperes szerint valószínűsíthetően politikailag elfogult) bíróságok elé az ügyet, ahol az alperes pervesztessége prognosztizálható az ügy hatalom számára kényes jellege miatt. Hiába hozna később az Európai Unió Bírósága az alperes számára kedvező ítéletet, akkor az alperes megszünéését a magyar hatóság már

jogerősen megállapítaná, így **a Platón Párt elveszítene a 2024-es EP választáson történő jelöltállítási lehetőségét**, amivel egyébként élni kíván. Ez is indokolja az előzetes döntéshozatali eljárás megindításának méltányolható okból való megindítását.

57. Az előzetes döntéshozatali eljárás előnye, hogy ítéletei kötelezőek mind a kérdést előterjesztő bíróság, mind a tagállamok összes bírósága számára. Emiatt az alperes érdekeit megnyugtató módon képes az előkészítő eljárás a pártok szabad működéséhez fűződő alapjogbeli jogértelmezési kérdéseket rendezni, mivel ily módon a felsőbb szintű, az alperes szerint politikai kinevezettek tömörítő bíróságok számára is kötelező érvényű döntés születik, amit még akkor sem írhat felül felsőbb bírósági szint, ha önkényuralmi politikai érdekek ezt kívánják. Az előzetes döntéshozatali eljárás hiányában az alperes által feltárt alapjogi kollízió az alperes szerint úgy kerülne a politikai kinevezettek tömörítő felsőbb bírósági fórumok elé, hogy azok szabadon hozhatnák európai alapjogot sértő önkényuralmi ítéletet is.
58. Nem vitás, hogy az alperes ügye **politikailag különösen kényes és érzékeny téma**. Az sem lehet vitás, hogy az ügy kimenetele jelentősen befolyásolja **Magyarország jogállamiságáról, demokráciájáról és az alapvető jogok betartására való hajlandóságáról és képességéről kialakított nemzeti és nemzetközi közvélekedést, megítélést**.
59. Különösen most, amikor már az EU-ban és az EB-ben is tényként kezelik, hogy Magyarország nem demokratikus jogállam, hanem egy választási autokrácia, azaz barbár szintre süllyedt társadalom. Emiatt indokolt hazánkat megóvni attól a szégyentől, hogy a felsőbb bíróságaink és Alkotmánybíróságunk az európai alapértékekkel nyíltan szembemenő és azokat tipró döntéseket hozhassanak, tovább erodálva ezzel hazánk egyébként sem kedvező nemzeti és nemzetközi megítélését.
60. Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetősége éppen azt hivatott biztosítani az alapjogaikban megsértett európai jogalanyoknak, hogy **még időben, közvetlenül, a hosszadalmas tagállami jogorvoslati tortúrát elkerülve** rövidre zárhassák az ügyet az Európai Unió Bírósága Előtt. Okszerűtlen lenne ezzel a lehetőséggel nem élni.
 - 60.1. Amennyiben az EU Bírósága a felperes álláspontját fogadja el, akkor az ügy úgy jut nyugvópontra, hogy gyorsan és egyszerűen, a hazai bíróságok tehermentesítésével ultima ratio döntés születik. Az igazságszolgáltatás érdekei nem sérülnek azáltal, hogy közvetlenül az EU Bírósága elé tárjuk az ügyet, mivel az alperes eltökélt szándéka, hogy a nemzeti bíróságok előtti peresztesége esetén egyébként is európai igazságszolgáltatási fórum elé tárja az ügyet.
 - 60.2. Amennyiben viszont az EU Bírósága az alperes álláspontját fogadja el döntésében, akkor annak kötelező jellege miatt megspórolhatjuk hazánknak azt a megszügyenülést, ami azzal járna, hogy a felsőbb szintű (a regnáló politikai hatalomnak az alsóbb szintű bíróságoknál jóval nagyobb mértékben kitett és affelé talán jobban elkötelezett) bíróságaink az unió jogával össze nem egyeztethető alapjogsértő (azaz barbár) ítéletek meghozatalával szégyent hozzanak az egész nemzetünkre.
61. Az előzetes döntéshozatali eljárás megindítása az alperes szerint azért is indokolt, mert a Ptv. 3. § (3) alkalmazásával kapcsolatos alapjogsértési aggály mindeddig **korábban még nem került az Európai Unió Bírósága elé**, hanem megrekedt a tagállami (magyar) bírósági szinten, holott nyilvánvaló, hogy az EU Alapjogi Charta 12. cikk (1) pontja szerinti, pártok szabad működéséhez fűződő alapjog tartalmának és korlátozhatóságának uniós és magyar jogértelmezése jelentősen eltér.
62. Az előzetes döntéshozatali eljárást indokolja az a tény is, hogy a Ptv. 3. § (3) normatartalmának, mint tagállami jogszabályhelynek az EU Alapjogi Chartája 12. cikk (1) pontjában foglalt, politikai pártok szabad működéséhez fűződő alapjog biztosításának kötelezettségét tartalmazó jogszabályhellyel való ütközését az Európai Unió Bírósága még nem vizsgálta. Az EU Chartájában foglalt alapjog pontos uniós értelmezése (és így az EU Bíróságának eljárásában megszülető döntés és indokolása) szükséges ahhoz, hogy a tisztelt Törvényszék meg tudja ítélni, hogy az Alkotmánybíróság eljárásának megindítása szükséges-e a Ptv. 3. § (3) jogszabályhelyének alaptörvény-ellenesség miatti megsemmisítése érdekében.
63. Az **uniós jogszabályok tényleges és egységes alkalmazásának biztosítása**, továbbá az eltérő értelmezések elkerülése érdekében a tagállami bíróságok jogosultak - illetve bizonyos esetekben kötelesek - a Bírósághoz fordulni az uniós jog egy adott részének pontos meghatározása végett - például annak érdekében, hogy ellenőrizhessék: a nemzeti szabályozásuk mennyiben van összhangban az uniós joggal. A jelen per kapcsán vitatott alapjogi probléma éppen ilyen megítélésű, éppen az ilyen esetekre biztosított az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének lehetősége, így igénybevétele **indokolt**.

III. Előzetes döntéshozatali eljárás iránti kérelem

64. Az előzetes döntéshozatali eljárás előterjesztése az uniós jog értelmezésére vonatkozik, azon belül is az EU Alapjogi Chartája 12. cikkének (1) pontjára, miszerint „*Mindenkinek joga van a békés célú gyülekezés szabadságához és a másokkal való bármilyen szintű, különösen **politikai, szakszervezeti és polgári célú egyesüléshez, ami magában foglalja mindenkinek a jogát ahhoz, hogy érdekei védelmére szakszervezetet alapítson, vagy azokhoz csatlakozzon.***”, mégpedig oly módon, hogy elfogadható-e a tagállami szinten egy egyéb szempontokból jogszerűen és jogkövetően működő párt megszűnésének megállapítása azon okból, hogy a párt egymást követő két általános országgyűlési képviselőválasztáson nem állított jelöltet.
65. Az alapjogvitában szereplő jelen ügyre vonatkozik az uniós jog, mivel a Lisszaboni Szerződés 6. cikke értelmében: (1) Az Unió elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2000. december 7-i, Strasbourgban 2007. december 12-én kiigazított szövegében foglalt jogokat, szabadságokat és elveket; e **Charta ugyanolyan jogi kötőerővel bír, mint a Szerződések**. Ebből adódóan Magyarországot az EU Alapjogi Chartájának rendelkezései nemzetközi szerződésként kötik. Ennek értelmében a chartában foglalt politikai pártok szabad működésére vonatkozó alapjogot a magyar jogalkalmazás során is tiszteletben kell tartani. A tagállamok a területükön tevékenykedő nemzeti politikai pártok működésének biztosítása során uniós jogot juttatnak érvényre, uniós jogot alkalmaznak, mégpedig közvetlenül az EU Alapjogi Chartája 12. cikkének (1)

pontjának érvényesülését biztosítják tagállami szinten, a politikai pártok szabad működéséhez fűződő alapjog érvényre jutása érdekében, amire a nemzetközi szerződéshez való kötöttségük miatt akkor is kötelesek lennének a tagállamok, ha nemzeti joguk ezt az alapjogot nem biztosítaná.

66. A 2007. évi CLXVIII. törvény a Lisszaboni szerződéssel összhangban a magyar jogrendszer részeként közvetlenül is kimondja: 6. cikk
(1) *Az Unió elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2000. december 7-i, Strasbourgban 2007. december 12-én kiigazított szövegében foglalt jogokat, szabadságokat és elveket; e Charta ugyanolyan jogi kötéssel bír, mint a Szerződések.*
(3) *Az alapvető jogok, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományából következnek, az uniós jogrend részét képezik mint annak általános elvei.*
67. Emiatt az **EU Alapjogi Chartája kötelező alkalmazása** a magyar jogi ügyek elintézése során és az állam működése (így a pártok szabad működéséhez fűződő alapjog európai jogi értelmezésben alkalmazott biztosítása) közben nem lehet jogi vita tárgya.
68. Az előzetes döntéshozatali eljárást a Ptv. 3. § (3) rendelkezés alkalmazhatósága tárgyában, annak a konkrét ügyben és általános értelemben is vett alapjogsértő mivoltának tisztázása érdekében kell feltenni.
69. Az előzetes döntéshozatali eljárásban az alperes indítványa szerint megválaszolandó kérdés:

Az EU Alapjogi Chartája 12. cikkének (1) pontjában rögzített, **politikai pártok szabad működéséhez fűződő európai alapjog sérül-e**, ha egy tagállami szinten egyéb szempontokból jogszerűen és jogkövetően **működő és továbbműködni kívánó párt megszűnését kizárólag** arra hivatkozva állapítja meg a tagállam egy törvénye, hogy a párt egymást követő két általános tagállami országgyűlési képviselői választáson nem állított jelöltet?

70. Az alperes álláspontja az, hogy e kérdésre adandó válasz egyértelmű „igen”, méghozzá „**kirívóan sérül**” módon. Emiatt a Ptv. 3. § (3) kirívóan okszerűtlen szabályt rögzít, alapjogsértése miatt megsemmisítendő, az ügyben nem alkalmazható.
71. A beadványban természetesen megemlítendő, hogy az egyesületi továbbműködés lehetősége nem orvosolja a problémát, mivel például egyesületek nem indulhatnak az EP választásán, csak pártok, az egyesületek nyilván nem ugyanazokkal a jogosítványokkal működhetnek, mint a pártok, azaz ez a diverzió csak egy elnyomó elterelés.
72. Az előzetes döntéshozatali eljárás előterjesztése során az alperes kéri előadni, hogy az alperes álláspontja szerint kizárólag teljesítménykényszer követelményének nemteljesítése esetén a párt elleni végső és végérvényes jogkövetkezmény, a megszüntetés vagy a megszűnés megállapítása nem fogadható el, alapjogsértő, mert a szükségességi és arányossági követelmény megsértésével kiüresíti az alapjog lényeges tartalmát, a pártok szabad működéséhez fűződő alapjogot.
73. A beadványban megjegyzendő, hogy a tagállam alkotmányát helyettesítő alaptörvénye az uniós joggal egybehangzóan rendelkezik a pártok szabad működéséhez fűződő alapjogbiztosításának szükségességéről (Alaptörvény VIII. cikk (3) bekezdés), valamint az alapjogkorlátozás szükségességi-arányossági követelményéről (Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés), amelyeket a támadott Ptv. 3. § (3) az alperes álláspontja szerint szintén sért, mert a Ptv. jogalkotója (véltetően hatalomféltésből, de biztosan nem a jogállami demokratikus társadalmi berendezkedés erősítése szándékával) **hatáskörét túllépve joggal való visszaélést valósított meg** az Alaptörvény VIII. cikk (4) pontja szerinti, pártok működése és gazdálkodása szabályainak megalkotására vonatkozó korlátozott felhatalmazása abuzálásával és okszerűtlen alkalmazásával, törvényes jogtalanságot okozva. Ezzel hátrányos megkülönböztetést hajtott végre, sértve az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését is. A joggal való visszaélés ott érhető tetten, hogy **a működés és gazdálkodás szabályozása fogalmilag működő pártot feltételez**, szabályozni csak működő pártot lehet, míg a Ptv. 3. § (3) jogalkotója ezt a korlátozott felhatalmazást felróható módon kiterjesztette a teljesítménykényszer követelményét nem teljesítő pártok megszűnésének megállapítására (jogalkotó általi megszüntetésére) is.
74. A teljes és részletes indokolás az alperes eme előkészítő iratából és korábbi beadványaiból a kérelemben feltüntetendő.
75. Az alperes arra számít, hogy az Európai Unió Bírósága a válaszában meg fogja állapítani, hogy a teljesítménykényszer követelményét nem teljesítő pártok megszűnésének (kizárólag erre a körülményre hivatkozó) törvényi megállapítása nem egyeztethető össze az EU Alapjogi Chartája 12. cikkének (1) pontjával. Amennyiben az előzetes döntéshozatali eljárás ez vagy ezzel egyenértékű lesz, akkor a Ptv. 3. § (3) jogkövetkezménye nem alkalmazható a Platón Pártra (sem más hasonló helyzetben lévő pártra), azaz az ügyből kizárandó és megsemmisítendő.
76. Az alperes kéri a tisztelt Törvényszéket arra, hogy miután saját maga is mérlegelve átgondolta az alperes által előadott érdemi nyilatkozatokat és alapjogi érveket, vonja le az alperesi érvelés szerinti alapjogi következtetést (**a Ptv. 3. § (3) jogkövetkezménye sem nem szükséges, sem nem arányos, sérti a pártok szabad működéséhez fűződő alapjogot, sérti a megkülönböztetés tilalmát, továbbá alapjog biztosítása teljesítménykényszer formájában megszabott követelmény teljesítéséhez nem köthető**), és az előzetes döntéshozatali eljárás előterjesztése során ezt az alperes kérelmére megalkotott bírósági konklúziót saját álláspontja keretében tegye a beadvány részévé ([HL C 439](#).², 2016/C 439/01 I.17. szerint).
77. Az ügyben nincs ténykérdés, csak jogkérdés, és a jogkérdés az európai alapjogi szabályozás értelmében egyértelmű.

² Ajánlások a nemzeti bíróságok figyelmébe az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek előterjesztésére vonatkozóan.

78. A beadványban mindenképpen megemlítendő az a körülmény is, hogy a perben a **felperes érdemi alapjogi és alapjogi szempontból értékelhető érvelést nem szolgáltatott**, így nem igazolta sem azt, hogy a Ptv. 3. § (3) megfelel az Alaptörvény I. cikk (3) és a 2007. évi CLXVIII. törvény II. cím „Magyarázat a 12. cikkhez” alapjogkorlátozásra vonatkozó rendelkezések kögens követelményeinek, sem azt, hogy nem sérti az Alaptörvény VIII. cikk (3)-beli alapjogot, sem azt, hogy nem sérti az Alaptörvény XV. cikk (2)-beli hátrányos megkülönböztetés tilalmát, így sem álláspontját, sem eljárása legitimitációját nem tudta megvédeni. A felperes a perben egy **törvényes jogtalanságot képvisel**, eljárása alapjogi legitimitációját nem tudja megnyugtatóan alátámasztani, külső, ügyből kimutató hivatkozásai ehhez elégtelenek. Emiatt a Platón Párt megszűnését eredményező közhatalmi aktus illegitim, alapjogsértő, ennek konkrét oka pedig a Ptv. 3. § (3) jogszabályhely, ami megsemmisítendő, és a Platón Párt megszűnésének megállapítását nem eredményezheti.
79. Tekintettel arra, hogy logikai és jogtudományi képtelenség annak lehetősége, hogy a felperes az alperes álláspontját meg tudja dönteni, ezért az alperes már most kijelenti, hogy vitatja a felperes összes tárgyaláson vagy azt megelőzően vagy követően előterjesztett összes tényállítását, jogállítását és bizonyítékát, továbbá a felperes összes tárgyaláson vagy azt megelőzően vagy követően előterjesztett bármilyen kérelme és indítványa teljesítését ellenzi. Mindezeket oly módon, hogy e beadvány előtti és utáni felperesi nyilatkozatokra, jogállításokra és tényállításokra, kérelmekre, bizonyítékokra, indítványokra és tárgyalásokra is vonatkozik.
80. Alperes nyilatkozik, hogy a 2023.01.10. napján 8:30 órakor kezdődő tárgyaláson nem jelenik meg, mivel írásbeli beadványaiból az álláspontja kimerítően megismerhető, és megtette az előző pontbeli nyilatkozatát. Kéri a tisztelt Törvényszéket, hogy amennyiben a perfelvételhez még szükséges lenne az alperes részéről bármilyen hozzájárulás, akkor arra írásban hívja fel még a perfelvételi tárgyalás előtt annak érdekében, hogy akarata elleni pervesztessége méltánytalanul ne következhesse be. Mivel az alperes ezt időben jelezte, így nem tekinthető az eljárás elhúzására irányuló szándéknak, és az alperes rövid határidők tűzéséhez hozzájárul, továbbá úgy tekinti, hogy az eddigi bírósági felhívások teljeskörűek voltak a perfelvételhez. Az alperes az ellenkérelmét és minden eddigi beadványa tartalmát fenntartja, szabad működésének érintetlenül hagyását elvárja.

Kelt: Kecskemét, 2022.11.25.

DR. VÁZSONYI MIKLÓS
ÜGYVÉD, KASZ: 36073981
VÁZSONYI ÜGYVÉDI IRODA
6000 Kecskemét, Klapka u. 10/B.
Adószám: 19317665-1-03, Kisadózó

VÁZSONYI Ügyvédi Iroda
Képviseli: dr. Vázsonyi Miklós ügyvéd (KASZ: 36073981)
telefonszám: +36 20 9 803 704
email: ugyved@vazsonyi.com